

Už je to tak dávno, den kdy jsme se potkali
měl každý oko jiný jak má David Bowie
řek' já jsem právě přijel z moc dalekého místa
říkaj mi Ziggy Boy, tak kam se tu dá jít,
kam se tu dá jít, kam se tu dá jít?
A tak jsme se spřátelili a bylo to pokrevní
ne, ještě ne dospělí, ale už ne děti
prožili jsme věci, na smrt důležitý,
on občas se mne dotknul a byl to zvláštní pocit
byl to zvláštní pocit, byl to zvláštní pocit
já a Ziggy Boy...
Jedno horký léto náhle někam zmizel
potkal jsem ho na podzim a on se díval skrze mne
stáli jsme tam chvíli, jak v Martěanské kronice
a z rozšířených zornic hořely mu hvězdy
hořely mu hvězdy, hořely mu hvězdy
já a Ziggy Boy...
A to bylo naposled, co jsme se potkali
pak už jsem ho neviděl a pořád mi chybí
možná spadnul z nebe a možná se tam vrátil
ty oči vidím pokaždé, když zpívá David Bowie,
zpívá David Bowie, zpívá David Bowie
ty jeho divný písně
já a Ziggy Boy...
Jednou mi říkal známej řidič od andělů
víš - já pamatuju kluka co měl tak zvláštní oči
jedno bylo modrý a druhý bylo zelený
a díval se tak užasle jak by byl z jiný planety
a pak v jediný okamžik ty oči náhle vyhasly
a zbyla jenom skořápka a neskutečný ticho
a pak v jediný okamžik ty oči náhle vyhasly
a zbyla jenom skořápka a dechberoucí klid...
...a já si pořád říkám, může to být náhoda
a že to nebyl on a jednou se zas potkáme,
jednou se zas potkáme, jednou se zas potkáme
já a Ziggy Boy...